

ידידתנו הצדקנית המסובלת ביסוריה **אשר מצבה לצערינו חמור עד מאוד** ומשוועת לישועה ורפואה ורחמי שמים גדולים מרת **רחל חיה בת אהובה [פויכטונגר]** שתחי', בקשה בהמיית לבה להודות ושוב להודות ולבקש על העתיד להרבות עבורה זכויות ותחינות שתזכה לישועת ה' הגלויה לשוב להיטיב לחנך להשפיע באורך ימים ושנות חיים.

מצי"ב מכתב שכתב מנהמת לבה, בעיון קל בין השורות ניתן לראות היאך בגדלות נשמתה מסתירה את כאבה ודאגתה האישיים על מצבה, ופונה בעדינות נפש לנקודת האמת של החיזוק האמיתי והנצחי, **להתבונן על מציאות החיים הנפלאה, החיים הבריאים, החיים הקולחים והשוטפים, מתוך מבט של אמת, שלא לאבד את מתנות שמים הנשפעות לכל אחת מאתנו על הבל וריק, לעצור ולעצור ושוב לעצור, לתת את הערכים הנכונים לדברי האמת ולא לכל החולף בין רגע.** – אנא ואנא חזקו ונתחזק לזכותה ורפואתה, בחיזוק של אמת בתפילה מעומק הלב הביטו היאך מתאמצת בדבריה שלא לשבור את השמחה וכובשת את יסוריה, ויה"ר שזוכה לראות ישועות ונפלאות במהרה אמן ואמן.

אחיותי היקרות:

מבעד לערפל התחושות והכאב, מתנגנת באוזני מנגינת הפלאים של פרקי התהילים, אמרות נעים זמירות ישראל - שאתן מעתירות בעדי כאחיות, אתן נחלצות ומגויסות בקבלות ובהתחזקויות עבורי, כל ליבי מלא תודה.

אחיותי! לא בחרתי, נבחרתי. למקום שבו מתבקשים לעצור. בורא עולם מבקש ממני ומכל הסובב אותי, חברותי, משפחה רחבה וגדולה, לעצור, לחשוב, להתעלות.

שנים רבות אנחנו יחד בשכונתינו, שותפות לשיעור שמחה וקושי, פוגשות בשבתות ובימים טובים, ובהזדמנויות שונות. והייתי רוצה לשתף אתכן בתחושה אחת מיני רבות.

בצד היסורים וההתמודדות קיים צד נוסף: פרמטרים אחרים של הערכת הרגע, כל רגע של חיים, כל רגע שיש בו שלווה המאפשרת חיות, וחיוניות. ערכו של רגע כזה, לא יסולא בפז, ותודה ותודה ושוב תודה אין סופית לבורא על כל רגע כזה.

כל הנשמה תהלל י-ה – על כל נשימה ונשימה, כפשוטו ממש.

יותר ויותר אני פוגשת את הבנת מערכת הגוף, עד כמה רופא כל בשר מפליא לעשות. פלאי ומושלם, וממש בלתי נתפס.

המחדש בטובו, מחיה יום יום את העולם הנפלא שעוטף אותנו. וכעת, בעת של עצירה מאולצת, אני מביטה בו מבעד לחלון חדרי, ציפורים יפהפיות, נופים מרהיבים, כל עלעל מגלה את מציאות ה' וטובו.

נעצור ונודה למי שמשגיח במדויק על כל נברא וכל דקה, והוא יעטוף אותנו ברחמיו.

אחיותי היקרות מאוד!

אני מודה לבורא עולם שזיכה אותי בחיבוק כ"כ ענק, של חברות, אכפתיות, מתאמצות, נא אל תרפנה! להתפלל, ולהודות, ולהתעלות – שלחנה לי זכויות...

ובתוך הכאב, עולה נחשול של הודיה על כל אשר אתן מיטיבות עימי.

יה"ר שברחמיו המרובים ירפא לי, ויחיה אותי עמו"ש, ואוכל לשמחכם בכשורת ההודיה, ולהמשיך את מסורת האחוה, מתוך שמחות לכולנו, כלב שלם.

בהערכה, באהבה, וכידידות,

רחל חיה בת אהובה פויכטונגר.